

21. Wot teje Wefelofzje we ſwjatym Duchu na Jeſuku, a jeho warbowanych nebeſkich Kublow.

Wuczba.

170. Bydź Kwalba Bohu ſamemu 2c.

Kaſ derje ſo ta Wacź, ka ma, kłz ſo wnych Kanach khowa; wobkrepna ſKrwju Jehnjatka, a kojzdu Stundu ſtrowa; wot Kanja hač do Wečzora je tajka Wacźka weſela, a wlutym Mjeri žiwa.

171. Wtym kraſnym Wefelju 2c.

Schtož ſo njetk na Sswjeczi nam lubi wopraudzi, a Wefelofz nam dawa, je Jehnjio na Kſchižu, ta wječnje twerda Skala, džež ſa tu Wutrobu je Mjer, a ſcheho doſj. ;:

Koſreczenje.

172. Jeſu! moja Kraſnoſz 2c.

Jeſu! moja Kraſnoſz, mojej Duſche Jaſnoſz, moje Wefele; ach! kaſ wulze jara Wutroba ſo ſtara, a ma Žadanje, po tebi, moj Najlubſchi, Jeſu! ty žyſ pſchimni woſtač, lubſchho nemžu doſtač.

173. O Srudoba! ſpomin W. 2c.

Moj Jeſuſo! ja ſkhowam ſo do twojho Wofarenje: tu Hołbiſ ja mam Wefelja, a kraſne Wobydlenje.

174. To Czjeło zemny pores bacž 2c.

Dyž tebe mam, o Jehnjatke! da mam ja doſj, da mam ja Scho: kaſ ſym ja Wacźka weſela, ſo ty ſy moja Khowanka.

Prioteſa